

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16178/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, ББ, ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Михаило Павловић из ..., против противника предлагача Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Градске Општине Звездара, коју заступа Градско правобранилаштво Општине Звездара, ГГ, ДД, обоје из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ, ЗЗ, обе из ..., ИИ из ... – ..., ЈЈ из ..., КК, ЛЛ, обојица из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., пок. НН из ..., пок. ЊЊ из ... - Гостинци и пок. ОО из ... – ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији предлагача АА и ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 20558/20 од 02.09.2022. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача АА и ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 20558/20 од 02.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача АА и ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 20558/20 од 02.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев противника предлагача Градске општине Звездара за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 163/19 од 23.10.2019. године одбачен је предлог предлагача у овој правној ствари.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 20558/20 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, предлагачи АА и ВВ су благовремено изјавиле ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Противник предлагача Градска општина Звездара је одговорио на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача АА и ВВ прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је физичка деоба непокретности заједничара. Оспореним правоснажним решењем донетим у другом степену предлог предлагача је одбачен јер су предлагачи између осталих за противнике предлагача означили и три лица која су преминула пре подношења предметног предлога за физичку деобу те је применом одредбе члана 79. ЗПП, члана 211. ЗПП, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку одлучено на наведени начин. Како је реч о процесном решењу донетом применом одговарајућих одредби процесног закона, не ради се о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити о потреби тумачења новог права.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, („Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, ставом 2. да ревизија против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде, а ставом 6. да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 403. Став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела непрелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Када је поступак правоснажно окончан решењем другостепеног суда којим је тужба одбачена, односно у конкретном случају којим је предлог одбачен, ревизија је дозвољена под условом да вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за физичку деобу заједничке ствари од стране предлагача а вредност предмета спора није означена нити се утврђује у нижестепеним решењима. Како се вредност предмета спора не може утврдити ни по одредбама члана 21-27. Закона о судским таксама („Службени гласник РС, бр. 28/94,...95/18), као вредност предмета спора узима се, на основу члана 28. истог закона, који се сагласно члану 35. примењује и у ванпарничном поступку, износ од 15.000,00 динара без обзира који је суд надлежан за решавање спора, који износ не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име састав одговора на ревизију противнику предлагача нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, у вези члана 162. истог закона. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић